

Vooraf gaan raadgevingen om het bierglas of het theekopje met de lippen slechts aan te raken in „no mansland”, dus bij het oor; dat gedeelte is wel het minst besmet. Met tumblers weet de schrijver geen raad. Het zou maar het beste zijn, dat bijzonder vies uitgevallen lieden zelf hun drinkbekertje meebrachten of alleen bij moeder de vrouw hun kopje thee gebruikten.

GENEESKUNDIG ONDERZOEK VOOR HET HUWELIJK — In Weenen is door de overheid een bureau ingesteld, waar men zich kan laten onderzoeken op huwelijksgeschiktheid; het publiek is geheel vrij om van deze nieuwe instelling gebruik te maken of niet. Voor 1922 kost het bureau 30000 kronen. Er schijnt een sterke neiging te zijn in Oostenrijk om aan paren, die niet in staat geacht worden gezonde kinderen voort te brengen, verlof te geven vroegtijdig abortus op te wekken. Als dit laatste aan dit nieuwe bureau vastzit, kan er niet ernstig genoeg tegen gewaarschuwd worden; de opmerking moet echter geheel voor rekening van *The Medical Officer* gelaten worden.

SOCIAAL-GENEESKUNDIG WERK. — Dr. R. A. Lyster C. M. O. betoogt in zijn laatste jaarverslag, dat het gewenscht is, dat de geneeskundige ambtenaren zich niet tot een bepaald onderdeel van het sociaal-geneeskundige werk beperken. Om geldelijke redenen is dat zeer gewenscht, doch ook de eentonigheid van het werk wordt weggenomen, als de arts zich met verschillende takken van dienst bezig kan houden. Doch het voornaamste voordeel komt ten bate van het publiek: dit kan er slechts wel bij varen als dezelfde dokter, die het kind als zuigeling onderzoekt in het consultatiebureau voor zuigelingenverzorging, het kind ook weer ziet als het de school bezoekt. Ook acht hij het zéér gewenscht, dat dezelfde arts-ambtenaar op het consultatiebureau voor longlijders en voor geslachtszieken raad geeft. Dit standpunt wordt ten zeerste door het departement van volksgezondheid verdedigd en het is de moeite waard, dat ook bij ons wordt nagegaan, of op deze wijze economie en praktische zin elkaar niet beter de hand kunnen reiken (*Medical Officer*, 13 Mei 1922).

BRENKMAN.

BEROEPSBELANGEN.

EERSTE HULP BIJ ONGELUKKEN. — De ongevallendienst te Berlijn bestaat uit 43 reddingswachten, waarvan sommige in de ziekenhuizen. In iedere wacht zijn de voornaamste verbandmiddelen en instrumenten voorhanden. De wachten der ziekenhuizen worden door het personeel der ziekenhuizen bediend. Op de overige houden artsen uit de stad om beurten de wacht, voor 50 mark per nacht, of, bij dag, 10 mark per uur. Iedere arts heeft 3 helpers.

Voor het vervoer van zieken naar de ziekenhuizen staan 30 motor-ambulances ter beschikking. Een centraal bureau verdeelt de opnamen (200 per dag) over de ziekenhuizen en is op de hoogte van alle open plaatsen. Om misbruik te voorkomen wordt van allen, die in de reddingswachten worden geholpen en die het kunnen betalen, hetzelfde bedrag geëischt, als wat zij hun dokter voor dezelfde diensten hadden moeten betalen.

VRIJE ARTSENKEUS EN DE BELANGEN DER OUDERE ARTSEN. — In de *Berliner-Aertze-Correspondenz* wordt opgemerkt, dat bij onbeperkte vrije artsenkeus de oudere artsen spoedig „er uit” kunnen geraken. Daarop wordt geantwoord, dat de organisatie in den vorm van ouderdoms- en invaliditeitspensioen voor de oudere leden zorg moet dragen, zoodat deze niet „steun” ontvangen, als zij het noodig hebben, maar aanspraak hebben op een recht.